

A hazai talajosztályozás megújításának módszerei, eredményei

Michéli Erika

Eötvös Loránd Tudományegyetem

Hazai, természettudományos alapokon nyugvó talajosztályozási rendszerünk, mint más genetikai szemléletű rendszerek évtizedeken keresztül jól szolgálták a különböző társadalmak térképezési és döntéshozói feladatait. Az utóbbi évtized tudományos és informatikai eredményei, a megváltozott társadalmi és gyakorlati igények, valamint a globális harmonizációs igények hatottak az osztályozási rendszerekre. Új, szigorúbb definíciókra, standard mérésekre és számszerű adatokra épülő diagnosztikai szemlélet terjedt el a modern talajosztályozási rendszerekben. A bevezetésre javasolt, megújított magyar talajosztályozási rendszer diagnosztikai alapokra, és az évtizedek alatt összegyűlt talajadatokra és tapasztalatokra épül. A pedometria modern eszközeinek alkalmazásával tanulmányoztuk meghatározzuk a folyamattársulásokon alapuló osztályozás egységei között számítható taxonómiai távolságokat az elkülönítési koncepcióira és valós adatokra vonatkoztatva egyaránt. Az objektív számítások és szakértői feldolgozások, viták alapján az osztályozás központi egységeiként 15 talajtípus került elkülönítésre, melyet terepi és számítógéppel támogatott határozó kulccsal határozunk meg. Ezek: Láptalajok, Antropogén talajok, Köves-sziklás vázta talajok, Közethatású talajok, Szolonyec talajok, Szoloncsák talajok, Duzzadó agyagtalajok, Réti talajok, Karbonát talajok, Mezőségi talajok, Agyagbemosódásos talajok, Hordaléktalajok, Homoktalajok, Barnaföldek, Földes kopárok. Az elnevezésekben igyekeztünk a hagyományokat megtartani, a határértékeket pedig úgy kidolgozni, hogy az egységek megfeleltethetők legyenek a Világ Talaj Referenciabázis (WRB, World Reference Base for Soil Resources) hazánkban előforduló talajcsoportjaival.